

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.376/2016/5.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
 . Rothermel Erika előadó bíró
 . Márton Gizella bíró

A felperes: Felperes neve
(**címe**)

A felperes képviselője: . Izsó István ügyvéd
 Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda
(**cím**)

Az alperes: Bevándorlási és Állampolgársági
 Hivatal jogutódja, a Bevándorlási és
 Menekültügyi Hivatal
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Óvárosi Közigazgatási és
 Munkaügyi Bíróság
 16.K.33.638/2015/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 16.K.33.638/2015/5. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1997. december 22. napján érkezett Magyarországra kereső tevékenység folytatása céljából. Az idegenrendészeti hatóság a felperes számára kiállított tartózkodási engedélyt több alkalommal meghosszabbította, melynek utolsó érvényességi ideje 2014. március 8. volt. A felperes 2013. november 14-én bejelentette új lakcímét, továbbá azt, hogy korábbi munkahelyén foglalkoztatása megszűnt. Az idegenrendészeti hatóság - a sikertelen hiánypótlási felhívást követően - a felperes tartózkodási engedélyét a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) 13.§ (1) bekezdés d), f) és g) pontja, valamint a 18.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a 2014. január 3. napján kelt 106-1-61607/5/2013-T. számú határozatával visszavonta.
- [2] A felperes fellebbezése nyomán eljáró másodfokú hatóság 2014. június 18. napján kelt 106-T-9168/12/2014. számú határozatával a visszavonó határozatot helyben hagyta, amely ellen a felperes keresetet terjesztett elő. A visszavonó határozat tárgyában a felperes keresetét 13.K.33.238/2014/6. számú ítéletével a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elutasította, melyet a Kúria a Kfv.III.37.169/2015/5. számú ítéletével hatályában fenntartott.
- [3] A felperes a visszavonó határozat kézbesítése előtt tartózkodási engedélyének meghosszabbítása iránt terjesztett elő kérelmet. Az idegenrendészeti hatóság eljárása során megállapította, hogy a felperes a **N.** Kft.-nél (a továbbiakban: Kft.) kíván kereső tevékenységet folytatni, azonban ezt sem elő-munkaszerződéssel, sem munkaerő-igazolással, vagy munkavállalási engedéllyel nem tudta alátámasztani, tartózkodásának célját nem tudta igazolni. Az elsőfokú hatóság ezért a felperes tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmét 2014. május 10. napján kelt 106-1-7940/7/2014-T. számú határozatával elutasította, és a felperest az Európai Unió tagállamai területéről Kína területére kiutasította. Határozatának indokolásában hivatkozott a Harm.tv. 18.§ (1) bekezdés a) pontjára, 13.§ (1) bekezdésére és a Harm.tv. végrehajtásáról szóló 114/2007.(V.24.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47.§ (8) bekezdés b) pontjára, 29.§ (2) bekezdésére. Az elsőfokú hatóság határozatának indokolásában kifejtette, hogy a felperes csak állította, hogy a Kft.-nél dolgozik, azonban ezt nem igazolta, megélhetésének igazolására sem bankszámláit, sem megtakarítást igazoló dokumentumot nem csatolt, így magyarországi megélhetése sem tekinthető biztosítottnak. Nem igazolta továbbá sem az egészségbiztosítását, sem a szálláshelyének meglétét, és azt sem lehetett megállapítani, hogy a visszautazáshoz szükséges feltételekkel rendelkezne.
- [4] A felperes fellebbezése nyomán eljáró alperes az eljárást a 106-T-9168/12/2014. számú közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló eljárás jogerős lezárásáig felfüggesztette. A Kúria Kfv.III.37.169/2015/5. számú ítéletét követően az eljárást folytatta, a tényállást ismét megvizsgálta és megállapította, hogy a felperes foglalkoztatását a munkaügyi

szakhatóság kikötések nélkül támogatta. Az állásfoglalástól függetlenül rögzítette, hogy a befejeződött bírósági eljárásra tekintettel a felperes tartózkodási engedélyét visszavonó határozat jogerős és már végrehajtható. Az alperes határozatában hivatkozott a Harm.tv. 17.§ (1) bekezdés b) pontjára, amely szerint a felperes nem rendelkezik 90 napot meghaladó magyarországi tartózkodásra jogosító engedéllyel, vagyis a tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelem feltételeként meghatározott érvényes tartózkodási engedéllyel. A jogszabályban meghatározott egyéb feltételek vizsgálatától az alperes eltekintett, mivel a fent idézett törvényi rendelkezés kógens, nem tűr mérlegelést. A megállapított tényállásra figyelemmel az alperes 2015. július 2. napján kelt 106-T-21319/11/2014. számú határozatával az elsőfokú döntést helyben hagyta.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [5] A felperes keresetében az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint az alperes döntése jogsértő, mivel a tartózkodási engedély visszavonásáról a meghosszabbítás iránti kérelme benyújtását követően szerzett tudomást, ezért a per tárgyát képező eljárás megindulásakor még rendelkezett érvényes tartózkodási engedéllyel. Ezen felül az alperesi határozat azért is jogsértő, mert az összevont eljárásokra a Harm.tv. 29/A.§ (5) bekezdésében meghatározott 90 napos ügyintézési határidő nem objektív, amelyet a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 78. és 78/A.§-aihoz írt indokolás, valamint a T/6410 számú törvényjavaslat indokolása is alátámaszt.
- [6] Az alperes ellenkérelmében - határozatának indokolásában foglaltakat fenntartva - a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a Ket. 78.§-ához és 78/A.§-ához fűzött kommentár valóban egyértelműen fogalmaz, a döntés érvényességi feltétele annak közlése, ezért a meghosszabbítás iránti kérelemre indult eljárás és az eljárás felfüggesztése teljesen jogszerűen történt, hiszen a felperes az eljárás megindulásakor még rendelkezett érvényes tartózkodási engedéllyel. Ugyanakkor azonban az elsőfokú határozat indoklásából kitűnik, hogy a meghosszabbítás iránti kérelem elutasítására a megélhetés, a munkavállalás, az egészségbiztosítással és a szálláshellyel való rendelkezés hiánya szolgált, az elsőfokú döntés nem a tartózkodási engedély visszavonásáról rendelkező hatósági határozaton alapult. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Harm.tv. 29/A.§ (5) bekezdésében megállapított 90 napos határidő objektív határidő, így

a hatóságnak a határozat hozatali kötelezettsége 90 napon belül fennállt. Az elsőfokú bíróság a felperes által hivatkozott törvényjavaslat indokolására nézve kifejtette, hogy a hatóság határozata csak akkor lett volna jogsértőnek tekinthető, ha határidőn túl hozza meg döntését. Ez azonban nem következett be, mert az elsőfokú hatóság határidőben döntött. Az alperes eljárása során a tartózkodási engedély visszavonását eredményező határozattal szemben előterjesztett jogorvoslati kérelemre indult bírósági eljárások befejezéséig saját eljárását felfüggesztette, így biztosítva a felperesnek azt a jogát, hogy a visszavonó határozat jogszerűségének a felülvizsgálatára irányuló eljárás eredménye a perbeli eljárásban is érvényesüljön. Miután a visszavonó határozat jogszerűségének felülvizsgálata a már fentiekben körülírt eredménnyel zárult, a felperes érvényes tartózkodási engedéllyel az alperes érdemi másodfokú döntésének meghozatalakor nem rendelkezett. Ezért az alperesi határozat e tekintetben is jogszerű. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján megállapította, hogy az alperes az eljárás során a Ket. 50.§ (1) és (6) bekezdéseit betartotta és a Harm.tv. 17.§ (1) bekezdés b) pontjában írtak szerint jogszerűen járt el.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új, a jogszabályoknak és kereseti kérelmének megfelelő ítélet meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az ítélet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdésébe ütközik. Az elsőfokú tévesen értelmezte a Ket. 1.§ (1) bekezdését, 2.§ (3) bekezdését, 32.§ (1) bekezdését, 33.§ (3) bekezdését, 78.§ (1) bekezdését, valamint a Harm.tv. 13.§ (1) bekezdés bb) pontját, 17.§ (1) bekezdés b) pontját, 18.§ (1) bekezdés a) pontját, 29/A.§-át és 89.§-át. A felperes kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság foglalkozott a kereseti kérelemben foglaltakkal, de a fenti jogszabályhelyek téves értelmezése folytán hibás következtetéseket vont le az alperesi határozat jogszerűsége vonatkozásában. Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy a meghosszabbítás iránti kérelem a visszavonó döntés tudomásra jutását megelőzően került előterjesztésre, de okszerűtlenül állapítja meg, hogy az elsőfokú határozat nem kizárólag a tartózkodási engedély hiányán, hanem más, a tartózkodási feltételek nem teljesítésén is alapult. Az elsőfokú bíróság megállapításának hibáját az is alátámasztja, hogy az alperes a tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti eljárást a visszavonással kapcsolatos eljárás végleges lezárásáig felfüggesztette, tehát a visszavonást a saját döntéséhez képest előkérdésnek minősítette. Az elsőfokú hatóság eljárását annak ellenére folytatta és döntött, hogy a visszavonás tárgyában még

másodfokú döntésre nem került sor. Az elsőfokú hatóságot ugyanis nem kötötte a 90 napos eljárási határidő, így akkor járt volna el helyesen, ha saját eljárását felfüggeszti, amely idő alatt az ügyintézési határidő nyugszik. A felperes kifejtette, hogy az alperesnek a Vhr. 49.§ (1) bekezdésére alapított érvelése téves, mert abból, hogy a 21 napos ügyintézési határidő objektív, nem következik, hogy minden más ügyintézési határidő, így az összevont kérelmezési eljárás 90 napos határideje is objektívnek minősülne. Az a tény, hogy a Harm.tv. 29/A.§ (5) bekezdése a Ket. 33.§ (1) bekezdésétől eltérő 21 napos helyett 90 napos ügyintézési határidőt állapít meg, nem jelenti azt, hogy az így megállapított hosszabb ügyintézési határidőre mint objektív határidőre kellene tekinteni. A felperes hangsúlyozta, hogy az összevont kérelmezési eljárások esetében semmilyen jogszabály nem tartalmaz a Ket. 33.§ (3) bekezdése alóli eltérő rendelkezést, így ezen eljárások esetében szakhatósági eljárás ideje nem számít bele az ügyintézési határidőbe.

- [9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Hivatkozott arra, hogy az eljárásban a felperes által igazolt kondíciókat és körülményeket egyenként és összességében értékelte, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapította meg a tényállást. Az ilyen formán jogszerű alperesi határozatot az elsőfokú bíróság megalapozottan értékelte jogszerűnek. Az alperes kiemelte, hogy a felperesi jogi képviselőnek a Harm.tv. 29/A.§ (5) bekezdésében előírt 90 napos határidő objektív jellegével kapcsolatos okfejtése jelen ügyben semmilyen relevanciával nem bír, mivel az elsőfokú hatóság nem a Harm.tv. 17.§ (1) bekezdés b) pontjára alapította döntését.
- [10] Figyelembe véve a visszavonó határozat tekintetében hozott kúriai ítéletet, az alperes álláspontja szerint már jogszerűen alkalmazta a Harm.tv. 17.§ (1) bekezdés b) pontját. Hangsúlyozta, hogy a felperesnek nem csupán a tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelem előterjesztésekor, hanem az eljárás teljes időtartama alatt rendelkeznie kell érvényes tartózkodási engedéllyel, amely feltételt a felperes nem teljesítette, annak meglétét nem igazolta. Az alperes hivatkozott arra is, hogy a másodfokú eljárását a visszavonó határozat jogszerűsége tekintetében folyó bírósági eljárásokra figyelemmel függesztette fel, ezzel a felperes jogérvényesítését elősegítette, a bírósági eljárások lezárását követően hozott döntése e tekintetben is jogszerű.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [12] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért.

- [13] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel rámutat arra, hogy a per tárgya az idegenrendészeti hatóság azon határozata, amellyel a felperes tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmét elutasította. A tartózkodási engedélyt visszavonó határozat jogszerűségének kérdése egy másik eljárás tárgya volt, annak jelen perben csak a tényállás egyik elemeként van szerepe.
- [14] A Harm.tv. 18.§ (1) bekezdés a) pontjának, 13.§ (1) bekezdésének és a Vhr. 47.§ (8) bekezdés b) pontjának, 29.§ (2) bekezdésének együttes értelmezése alapján meg kell tagadni a tartózkodási engedély kiadását, ha a jogszabályban foglalt feltételek valamelyikének a kérelmező nem felelt meg. Az elsőfokú eljárás során a felperes kérelme alátámasztására semmilyen okiratot nem csatolt, így e feltételek fennállását nem igazolta. A hatóság a felperes kérelmét elbírálta és a fentiekre tekintettel elutasította. E körben a felperes azon kifogása, hogy az eljárás felfüggesztését az elsőfokú hatóság idő előtt és a 90 napos határidő miatt megszüntette, nem alapos, mert a 90 napos ügyintézési határidő objektív, de a perbeli ügy megítélése szempontjából – miként ezt az elsőfokú bíróság megállapította – ennek jelentősége nem volt, mert a másodfokú határozat meghozatalára már más indokok alapján került sor. A bírósági felülvizsgálat tárgya a másodfokú döntés volt.
- [15] Az alperes eljárásában tekintettel volt a visszavonó határozat tárgyában folyó felülvizsgálat eredményére, azt bevárva hozta meg döntését. Határozatában – a Ket. 105.§ (1) és (2) bekezdéseibe meghatározott teljes körű reformatórius jogkörének megfelelően – döntött a felperes fellebbezésében foglaltakról. A Kúria az elsőfokú bírósággal egyezően megállapította, hogy a felperes a Harm.tv. 13.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint tartózkodása teljes időtartama alatt nem rendelkezett érvényes tartózkodási engedéllyel, amelynek hiányát a Kúria Kfv.III.37.169/2015/5. számú ítélete megállapította. Ennek folytán az alperes – az elsőfokú határozattól eltérően – már erre a tényre alapította határozatát [Harm.tv. 17.§ (1) bekezdés b) pontja], melyet felperes nem is cáfolt meg.
- [16] Figyelemmel arra, hogy felperes felülvizsgálati kérelmét alapvetően olyan, elsőfokú hatóság által elkövetett, vélelmezett jogsértésre alapította, amely nem is állt fenn, s amelynek jelentősége sem lehetett, a Kúria az eljárási kifogás részletes vizsgálatát mellőzte. Ehelyett annak tulajdonított kiemelt jelentőséget, hogy a felperes a kérelme lényeges feltételét, a tartózkodási engedélye létét nem tudta bizonyítani, így sikertelenül támadta a kérelmét elutasító alperesi határozat törvényességét megállapító jogerős ítéletet.
- [17] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [18] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [19] A pervesztes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán a felülvizsgálati eljárásban is alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, melynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munkára tekintettel.
- [20] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2017. május 3.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró**